

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5644/06
19.04.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником суда Вером Маринковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА, против решења тужене Жалбене комисије Владе број: 112-00-00112/2006-01 од 22.9.2006. године, у предмету распоређивање државног службеника, у нејавној седници већа одржаној дана 19.4.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена на решење о распоређивању Министарства просвете и спорта Републике Србије, број: 112-01-16/273/2006-02 од 10.7.2006. године. Наведеним решењем под тачком 1. диспозитива тужила је распоређена на радно место просветног саветника у ___ за подручје шире од подручја управног округа за Јужнобачки и Сремски управни округ са седиштем у Новом Саду у звање саветника, које је утврђено под редним бројем 155 у Правилнику о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству просвете и спорта почев од 15.7.2006. године. Тачком 2. диспозитива тог ожалбеног решења одређено је да као државни службеник до ступања на снагу закона којим ће се уредити плате, накнаде и друга примања државних службеника и намештеника наставља да прима плату према решењу којим је утврђен коефицијент у висини од 14,10 у складу са Уредбом о коефицијентима за обрачун и исплату плате именованих и постављених лица и запослених у државним органима, док је под тачком 3. диспозитива решења да се месечни износ плате увећава по основу минулог рада за 04,% за сваку пуну годину рада оствареног у радном односу.

У тужбу поднетој овом суду тужила оспорава законитост решења туженог органа. Понављајући наводе жалбе наводи да је разврставањем у звање саветника ускраћена у својим правима које је стекла радом јер могућност напредовања не зависи од стручности и резултата рада. Такође наводи да се послови које је обављала током последњих неколико година могу оквалификовати као послови који захтевају стваралачке способности, предузимљивост и висок степен стручности, самосталности и искуства, што значи да се ради о пословима који се раде у звању вишег саветника а не у звању саветника које јој је утврђено ожалбеним решењем, а што тужени орган није ценио. Са изнетих и разлога ближе наведених у тужби предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога изнетог у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Из образложења оспореног решења и списка предмета ове управне ствари произилази да је тужила пре ступања на снагу Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству просвете и спорта на који Правилник је сагласност дала Влада закључком 05 број 110-3945/06 од 29.6.2006. године, била распоређена на радно место просветног саветника у Школској управи са седиштем у Новом Саду и имала утврђено звање – саветник. Ово радно место одговара радном месту утврђеном под редним бројем 155 наведеног Правилника као радно место просветног саветника у ___ за подручје шире од подручја управног округа за Јужнобанатски и Сремски округ са седиштем у Новом Саду на које је тужила и распоређена, са ког разлога је, по оцени туженог органа, законито поступио првостепени орган када је донео ожалбено решење.

Правилно је, по оцени Врховног суда Србије, одлучио тужени орган када је у поступку у којем није било повреде правила поступка, одбио жалбу тужиље, налазећи да је решење првостепеног органа од 10.7.2006. године донето на основу потпуно утврђеног чињеничног стања и правилном применом материјалног права. Ово из разлога што је у проведеном поступку тужени орган несумњиво утврдио да је приликом доношења ожалбеног решења првостепени орган у свему поступио сагласно одредби члана 134. Закона о државним службеницима ("Сл. гл. РС" бр. 76/05) и да је на предлог непосредног руководиоца, након што је утврдио да тужила испуњава услове за распоређивање на наведено радно место, донео ожалбено решење. По оцени овог суда, правилно је тужени орган одбио жалбу тужиље као неоснову, дајући за своју одлуку довољне, јасне и потпуне разлоге, које прихвата и овај суд.

Суд је ценио и наводе тужбе али је нашао да су исти неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, с обзиром да су истоветни наводима жалбе које је тужени орган сагласно одредби чл. 235. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01) потпуно и правилно оценио и дао разлоге које прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је, на основу одредбе чл. 41. ст. 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 19.4.2007. године, У. 5644/06

Записничар, Председник већа - судија

Вера Маринковић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК